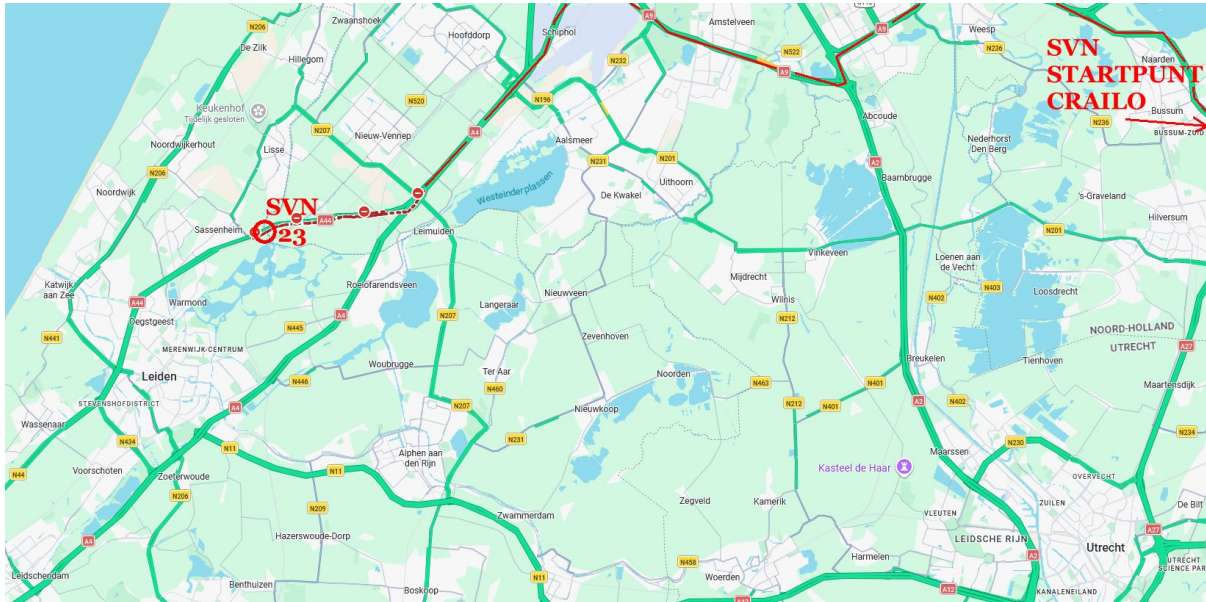

STREEKVOS EDITIE 23

De Midzomernachtvos 2026

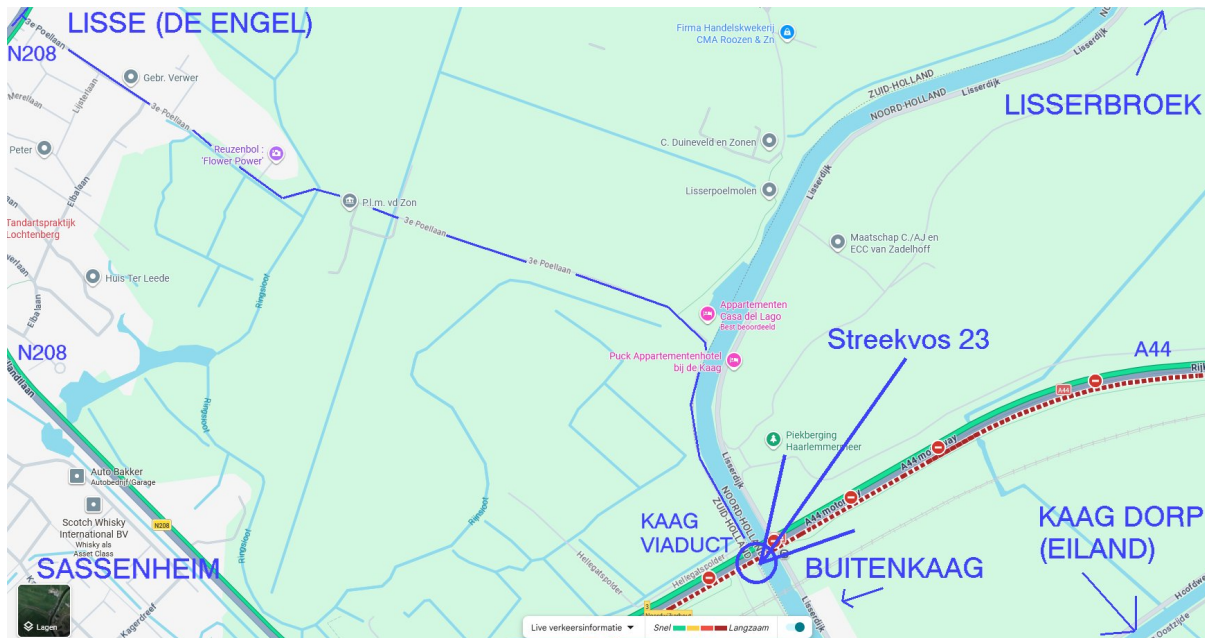
19 – 06 - 2026

Locatie: Hellegatspolder, Lisse.
Afstand: 45 km

Je snapt het niet d.w.z. ik niet. Mensen zijn niet saamhorig en eensgezind te krijgen, tot er een stelletje over het paard getilde en veel te goed betaalde patsverige en vriendelijkere jonge mannetjes met zijn tien achter een bal aan gaan lopen rennen terwijl een 11^e probeert te voorkomen dat 10 anderen die bal (als ze hem af hebben gepakt) tussen de 2 palen van het doel schieten waar hij voor staat. Blijkbaar is het veel waardevoller dat die veel te goed betaalde en over het paard getilde mannetjes nog meer geld verdienen en Nederland wereldwijd te boek staat als goed voetballand, dan dat anderen over ons zeggen dat we ons land verdedigd hebben tegen crimineel tuig met veel te veel macht die onze vrijheid, welvaart en gezondheid met een rotgang aan het kapot maken zijn. En dan noem ik nog niet de belangrijkste t.w. onze lucht en ruimte, het landschap en onze natuur. Nee, dat maakt allemaal niet uit. Als we maar wereldkampioen voetbal worden. En dan vinden ze het raar dat ik Nederlanders achterlijk volk vind (...). Ja ik ben gek en verder is iedereen normaal hè. Maar goed, ik ga hier verder geen politiek statement maken (voor zo ver ik dat al niet gedaan had) maar wil maar zeggen dat mensen zo met dat WK bezig zijn dat zich in het weekend van 19 juni 2026 niet 1 maar 2 unieke situaties zich voltrokken, eigenlijk 3, maar dat wordt later wel duidelijk in dit relaas. Het bleek in ieder geval zo te zijn dat de Streekvos van 4 radiovossen die dit weekend stonden (de andere 3 stonden allemaal op zaterdag en laat toen net het Nederlands elftal spelen...) de meeste binnenkomers mocht begroeten. Normaal is dit omgekeerd omdat vrijdag – zo is gebleken - een radiovos avond is welke minder deelnemers brengt dan de zaterdagavond. Daar heb ik als Streekvos overigens geen enkele moeite mee. Ik hoef geen 20 auto's binnen een half uur binnen te zien rijden, want ik weet van vroeger hoe stressvol dat kan zijn... Maar behalve dat de Streekvos met 7 deelnemers dit weekend de best bezochte radiovos was (al stonden we in totaal noodweer zoals we dat zelden kennen in Nederland) hadden we ook een hele aparte radiovos avond. Sowieso, want het was een afstandsvos (ooit in het jaar 2002 werd dat betiteld als 'Supervos' of 'Megavos' en daarom noem ik dat nog steeds zo) en dus stond de

Streekvos verder weg dan anders. Maar ook was het de Midzomernacht vos en zo noemde ik het omdat we beloofden tot middernacht te blijven staan zo dat er dus in feite een avond vullende radiovos was. En dat was weer omdat het de week van de kortste nachten is (officieel de nacht van zaterdag op zondag (20 op 21 juni) maar de 4 nachten hier omheen zijn meestal even kort. We zaten dus bijna exact op de zo genoemde 'Midzomernacht' maar die vierden we wel op een hele aparte wijze.

Hieronder het verhaal...

Deze ontmantelde Lisserpoelmolen halverwege de weg waar wij aan stonden zagen wij als een Zeeuws Meisje (...)

Het was vrijdagmiddag 19 juni 2026 toen ik na een drukke week vol stress nog altijd even gestrest bij Rob voor de deur mijn 'nieuwe' (veel besproken) zwarte Streekvos auto parkeerde. Het was werkelijk bloed verziekend heet, 32 à 33 graden om 18:00u 's avonds. Niet om uit te houden als je niets deed, maar ik had al een auto vol en Rob ging daar nog wat spullen bij doen op mijn aanvraag. Het was namelijk vanavond een hele bijzondere Streekvos editie, het eerste event sinds de start van Streekvos 2.0. en dat had een 'Multivos' (een event met meerdere radiovossen op 1 avond) moeten worden, maar doordat de collega's die ik gevraagd had allemaal niet beschikbaar waren (ze wilden wel maar konden niet...) besloot ik het event te verplaatsen naar onze jubileumavond als we 1 jaar bestaan (vrijdagavond 9 augustus) en vanavond een 'Supervos' (lange afstandsvos) te organiseren. Het was maar goed ook achteraf gezien, dat het 'grote' event met meerdere radiovossen niet vanavond plaats vond. Want dat had deze afgeblazen geweest, ze hadden namelijk om 20:00u onweer voorspeld en een beetje verantwoordelijke radiovos gaat dan gaan torenhoge zendmast neer zetten in een open gebied. En ik ben heel verantwoordelijk, maar meer naar mijn deelnemers dan naar mezelf en de realiteit soms. En zo was het ook deze avond. Dus dit event ging wel door, al waren Rob en ik al bijna bezweken voordat we überhaupt 1 paaltje onder de antenne hadden gestoken. En dat kwam zo...

Bij aankomst was het nog 32 graden en staalblauw en dat bleef het nog uren lang...

Rond 18:15u waren we ter plekke, op een drukker plek dan ik verwacht had bij een vakantiepark onder een spoorviaduct dat vlak naast de autosnelweg A44 lag. Een HSL viaduct dus dacht ik 'Dan komen er niet zoveel treinen over want de HSL rijdt niet elk half uur...' maar dat had ik fout gedacht, want elke 10 minuten kwam er met een oorverdovend geraas een trein over het viaduct heen. Voor rust moesten we daar dus niet zijn al stond er geen woning in de buurt, alleen lag er een binnenvaartschip waar waarschijnlijk niemand op aanwezig was en 400 meter verder waar het dood liep, stonden de woningen van de camping beheerders, een bedrijf en een boer. En het was wisseldag op de camping dus regelmatig kwam er een dikke auto met een nog dikkere caravan er achter over het smalle dijkje heen rijden, wat alleen bereikt kon worden vanaf de N208 bij Lisse (Zuid-Holland) door het inrijden van een voor het oog heel smal weggetje in een woonwijk. Maar wie beter keek zag bij de ingang van dit weggetje 3 bordjes op een paal waren bevestigd die verwezen naar de bedrijven (waaronder het vakantieparkje) aan het eind van deze weg. Als je het straatje in reed, zat je eerst tussen oude klassieke duplex woninkjes en vervolgens kwam je een bord 'doodlopende weg' tegen en liep er nog kilometers lang helemaal niets dood. Dat leek halverwege wel zo, want de 3e Poellaan (zo heet deze weg) ging hier met een kronkel omhoog en verder als een dijk (met één eveneens dood lopende zijarm) die na een ruime S-bocht pal langs de oever van de Haarlemmermeerse Ringvaart verder ging onder de naam 'Hellegatspolder'. Dit was geen nieuwe plek voor de Streekvos want vroeger met Streekvos 1 heb ik hier meerdere keren gestaan, zo wist ook Danny Half Watje te vertellen, want die was destijds een aantal keer binnen geweest (in 2002). Net zoals het vlakbij gelegen uitkijkpunt 'Oude Vuilnisbelt' achter aangrenzend dorp Sassenheim, was het voor Rob nieuw en die vond het een prachtige plek. Er heel erg van genieten kon hij echter niet en ik ook niet, want het was werkelijk bloedheet. Ik had een nieuwe 5/8 golf antenne mee gebracht die ik een avond eerder had gekocht bij de gastvrije familie Rens in het centrum van het in Noord-Holland gelegen Schagen. Zij hebben daar een prachtige grote winkel met elektronica en CB apparatuur (die winkel is ook niet nieuw, die zit er ook al jaren en oude Rens is een ware specialist op het gebied van CB apparatuur, kun je gerust voor een klusje vragen...). Maar die antenne waar ze er volgens zeggen van Piet al tientallen hebben verkocht, wilde niet op donderdagavond toen ik de set aan het testen was met deze uitstraler. Het ding ging na 3 doorgangetjes van amper 30 seconden opeens linear en gestaag richting de rode... en dan heb ik het over de SWR waarde. 1:1.2 liep in een vloeiende beweging opeens op tot 1:2.0 en ik besloot niet te wachten op wat daarna kwam maar schakelde de set uit. De set leverde pp dat moment maar 150 watt terwijl de antenne (volgens de specificaties die er bij zaten) minstens 500 watt continue en 1000 watt piek moest kunnen verdragen. Blijkbaar dus niet, dus ik door de avondspits naar Schagen terug vanuit Krommenie (mijn

woonplaats) en werd zoals gewoonlijk uitermate vriendelijk ontvangen door zoon en vader Rens. Die waren al net zo verbaasd als ikzelf maar Piet maakte er weer geen punt van en terwijl hij nadacht over de mogelijke achtergrond van deze vreemde ontwikkeling met een splinternieuwe antenne welke hij zelf geleverd had en waarvoor hij volledig in stond, gaf hij zijn zoon opdracht de antenne uit de plastic hoes te halen, er een nieuwe in te steken, maar niet voordat alle boutjes en moertjes ook weer waren omgezet (die had ik laten zitten voor het geval ze het zelf wilden testen, maar dat vonden ze niet nodig omdat oude Rens mij ondertussen kende en dus wist dat ik geen flauwekul kom vertellen en weet waar ik mee bezig ben). De antenne was vlot omgewisseld maar net als vorige keer was ik nog een uurtje bezig om de uitgang te bereiken want Piet had weer prachtige verhalen om goede oude tijden op te halen en dan kan ik nooit weg lopen. Ik houd er van, net als een paar maanden terug toen ik bij vader en zoon in Drenthe binnen liep bij één van 's lands populairste CB shops. Daar werd meteen thee ingeschonken en was ik ook wel even onder de pannen. Het is zo fijn als je overal nog net niet met open armen ontvangen wordt... Je kunt het 'commercieel denken' noemen omdat ik natuurlijk weer terug kom bij zulke winkels (die in Drenthe was overigens CB-webshop en dat zeg ik niet om reclame te maken maar om ze niet achter te stellen op Rens Electronics). Maar service en gastvrijheid kosten ook geld, want praten met mij betekent geen tijd voor klanten hoewel ik ze altijd aanmoedig eerst klanten te helpen en dan weer verder met mij te gaan, want ik wil ze niet van hun inkomsten beroven omdat de CB shops het zwaar hebben in deze verschrikkelijke tijden (en wie niet eigenlijk?).

De tijdelijke fietspaden op steiger constructies waarvan er aan de overkant nog één stond

Maar goed, donderdagavond was ik pas om 18:30u thuis en toen wel klaar met testen. Na een rustige avond (nou ja, halve avond want de andere helft had ik nodig om de vospiep na te lopen omdat deze bij te test ook weer achterlijk begon te doen en onderzoek wees uit niet de piep maar de maker (ik) blijkbaar achterlijk bezig was geweest...). Op vrijdagmorgen was het weer vol gas. De piep werd aangepast en dat betekende achteraf het einde van vreemde storinkjes welke de laatste tijd in alle 3 de SVN piepen optraden (iets met MASSA en COMMON aan elkaar hangen voor de techneuten die nieuwsgierig zijn). Later die dag in de smorende hitte halfnaakt de auto geladen, maar half naakt en 3 liter drinken voorkwamen niet dat ik het met straaltjes van mij af voelde lopen.

Wat een hel, want ik ben totaal geen 'zonaanbidder'. Ik ben de eerste die voor blauwe luchten met mooie stapelwolken gaat, maar alles boven 23 graden overdag en waar zand bij komt, is niet aan mij besteed. Dus mij zal je nooit op het strand vinden.

Nieuw hypermodern SVN snuffje: Deze zout accu bied stroom genoeg en rust

Ik heb afgelopen week ook een heel modern snuffje techniek aan de Streekvos apparatuur toegevoegd, naast de 5/8 antenne (waar dus nog mee getest wordt). Eigenlijk allemaal niet zo handig omdat ik nog bezig ben de LPG installatie van mijn auto op te sparen (in geld bedoel ik natuurlijk) en dat loopt wel averij op zo. Maar regelmatig onverklaarbare knetters in de ontvangst, verlopende SWR waarden, de straat niet uit komen met 100 of meer watt, piepers die de weg kwijt raken en meer van die etterende kleine irritaties maakten dat ik het zat was en in actie kwam voor Streekvos 2.0 (in oprichting... denk ik). Dat andere nieuwe materiaal (ja ook 100% nieuw met garantie net als de antenne) is een hypermoderne voeding t.w. een sodium accu (sodium is een zout samenstelling op basis van zeezout en dus beter voor de natuur en besparend op kostbare grondstoffen - vriendelijker dan loodzuur of lithium). Het is niet alleen veel minder belastend voor de aarde, het is ook veel schoner, veiliger en in tegenstelling tot Lithium-ION accu's loopt een sodium accu linear leeg (linear = gelijkmatig in een constante aflopende lijn). Lithium accu's blijven tot 95% leeg op volle waarde presteren en dan ineens vallen ze uit. Dat moet ik natuurlijk niet hebben als ik een radios vos sta te draaien. Dus zocht ik een alternatief met groot vermogen voor een

230Ah vrachtwagenaccu (die heb ik namelijk ook op 12v en die heb ik vroeger gehad) en het stroom aggregaat wat mijn auto steeds naar benzine doet stinken, lawaai maakt op de vosplek en volgens mij korte stroompieken veroorzaakt wat slecht is voor de apparatuur. Ik zocht en vond de sodium accu met BMS (BMS = dat is elektronische stroomregeling met zelfbegrenzing bij kortsluiting en restwaarde uitlezing op een LCD display ingebouwd bij het accupack, dus in de accu zelf). Maar sodium heeft nog een groot voordeel: Niet alleen de stroomcapaciteit veranderd met de lading, maar ook de spanning. Deze sodium accu begint op maar liefst 15,5 volt en loopt over een tijdsperiode van (veel) meer dan 5 uur terug naar 12,5 volt. Ik heb dus eigenlijk meer en langer spanning dan wanneer ik een lawaai naar benzine stinkend aggregaat laat draaien. En de sodium accu is volledig schoon, veilig en bestand tegen temperaturen van -40 tot +65 graden celsius. Dus mij hoor je niet mopperen met deze geweldige aanwinst. Nogmaals, de accu is splinternieuw en beveiligd. Last (but not least) weegt een vrachtwagen accu (los van dat het een enorm ding is) al snel 80 à 90 kg. Deze accu is nauwelijks groter dan een auto accu en weegt maar 23 kg... De Midzomernachtvos was een prima test (er had al een test plaats gevonden van ruim 4 uur op dinsdagavond ook uiteraard maar niet zo lang) en aan het eind (dat was tegen 1:00u in de nacht (en we waren om 20:30u begonnen) stond de lading van de accu nog op 13 volt en 70%... Geweldig toch? 😊

Onze SVN locatie met uitzicht op het Kaagviaduct (en Buitenkaag aan de overkant...)

Maar goed, ik wijk steeds af van het onderwerp maar dit wel wel interessant toch? Terug nu naar vrijdagavond 19 juni 2026 ergens tussen 18:00u en 18:30u aan de Hellegatpolder langs de Haarlemmermeerse Ringvaart ergens naast de A44 t.h.v. het Zuid-Hollandse kustdorp Lisse. Ze hadden ter plaatse één richting van de A44 afgezet (de terug weg, dus deelnemers konden er gewoon gebruik van maken om binnen te komen later op de avond) en hierom ook aan beide zijden van de ringvaart een noodfietspad aangelegd over het Kaagviaduct (de brug over de ringvaart waar de autosnelweg overheen loopt wordt in de volksmond zo genoemd weet ik, want ik heb in Noordwijk aan Zee aan het strand gewoond in een ander leven dus ik ken de Bollenstreek aardig). Dat fietspad moest dus omhoog lopen de brug op en dat hadden ze gedaan met uitgebreide steiger constructies waar (90% jonge) fiets en scooter gebruikers (nou na 80% was meid of vrouw) intensief

gebruik van maakten. Er zat namelijk waar wij stonden ook nog een zijtak in de dijk die richting Noordwijkerhout en Noordwijk liep, een fietspad. Dus al die tweewielers kwamen hier langs. Zo ook een stel wat mij vroeg of wij wisten hoe ze in Buitenkaag konden komen. Maar ik was door de hitte zo de weg kwijt dat ik alleen nog zeker wist dat het aan de andere kant van de ringvaart ligt. Dus legde ik de mensen uit dat ze de steigerconstructie op moesten en die aan de overkant weer af (schuin oplopende fietspaden maar wel redelijk stijl). 'Ergens aan de overkant ligt zeker Buitenkaag hoor' stelde ik de mensen gerust, 'U bent sowieso al dicht in de buurt, maar of het links of rechts aan de overkant ligt weet ik zo snel niet op dit moment. Misschien aan de overkant nog even aan iemand vragen dan'. Het stel stemde hiermee in, bedankte en begon aan de beklimming van het Kaagviaduct via het noodfietspad op de steiger constructies. Later die avond zag ik in de donker door het licht van bovenstaande lantaarpalen aan 2 kanten van de weg aan de overkant duidelijk het bord 'Buitenkaag' staan... 'Even vragen aan de overkant of het links of rechts ligt...' 😊

Het smalle weggetje was drukker dan verwacht tot de regen kwam

Rob en ik waren ondertussen in de slopende hitte bezig met een poging te 5/8 aluminium GPA af te stemmen, maar het leek nergens op. Hoewel we gewoon deden wat je hoort te doen kwam het ding niet lager uit dan 1:1.5 wat natuurlijk het randje van acceptabel is. Een slechte uitgangswaarde dus hier waren we beiden niet over te spreken. Omdat Rob weer een discussie probeerde te beginnen over totaal niet relevante details besloot ik het er bij te laten, want op een gegeven moment keken we tegen een SWR van 1.2.1 aan dus het werd ook alleen maar slechter (...). En hoewel het ondertussen 19:30u was geworden (en we dus om 20:30u jullie signaal moesten aanbieden, maar nog een gigantische boom door moesten met de mast met (dan maar weer) de Antron 99 er op, was de tijd redelijk belangrijk aan het worden. Maar waar maakten we ons druk om? Er liep een gemaaid pad recht naar de boom en omliggende struiken en ik had de boom al goed geïnspecteerd en gezien hoe ik de beste kans had om zonder veel problemen de mast er loodrecht in te krijgen. En omdat we beiden bijna bezweken van de hitte (ik ben ook geen 20 meer en Rob helemaal niet, maar ik had ook sinds 13:00u 's middags niets meer gegeten, de stress had mij helemaal in de macht omdat ze maar een onweer dreiging tijdens de Streekvos editie bleef staan op de weerapps) besloot ik dat we eerst even een kwartiertje moesten gaan zitten met drinken en eten (suiker tot ons nemen voor de

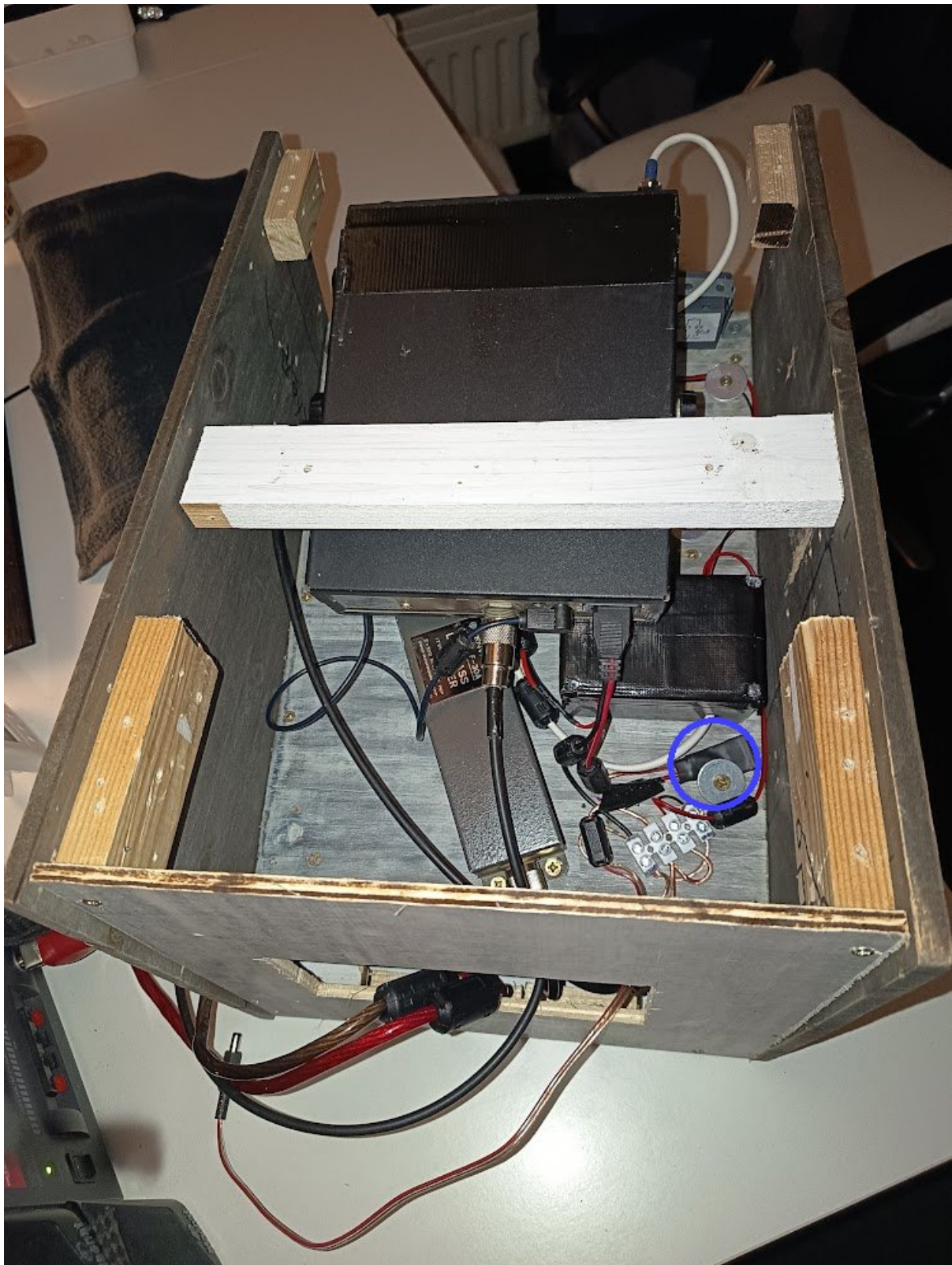
spieren) en in de schaduw onder één der viaducten. Rob stemde uiteraard onmiddellijk daarmee in dus zo geschiedde...

Bij dat peperdure witte jacht achter aan, liep het weggetje dood bij de camping

Nog verbouwereerd over het vreemde gedrag van de 5/8 aluminium antenne (deze liep niet gestaag op zoals het eerste exemplaar donderdag had gedaan maar deze wilde ook niet goed, misschien wel door de stalen fietspad constructies in de buurt... we weten het simpelweg niet) en toch wel enigszins bijgekomen (voor zo ver mogelijk met deze verziekende hitte, het was nog steeds 29 graden) besloot ik om 19:45u dat we aan de mast moesten beginnen. Ik keek naar de lucht en zei tegen Rob 'Staalblauw, hoezo onweer om 20:00u? Maar het komt denk ik in de nacht' terwijl naar het zuidoosten wees waar de lucht wel enige vreemde verkleuring begon te vertonen. 'Dat zal wel weer precies tijdens de uitzending zijn, want zo gaat het meestal. De hele week niks maar uitgerekend nu...'. Rob die altijd positief doet zei 'Voorlopig niks dus wie weet blijft het weg.' Waarop ik antwoordde 'Ja en dan sta ik zwaar voor schut bij 29 graden en staalblauw onder 2 grote betonnen viaducten'. Vervolgens sjouwde ik de zak met palen naar de boom. Geen makkelijke opgave in deze condities, maar het voorstel van Rob was helemaal waanzinnig. Die had voorgesteld mijn pas aangekochte auto over het veel te steile aflopende gras vlak langs de waterkant van een modderig slootje door de 2 meter brede kaal gemaaide baan zachte grond door de rietkraag te rijden (waar ook de nodige stokrozen in stonden, die zijn vlijmscherp en taai en slopen dus de auto en banden) om zo vlak voor de boom te komen. Als het aan hem lag hadden we zelfs in dat muggennest voor ongedierte gaan uitzenden. Het was één rechte open grasbaan van 2 meter of meer breed, maar Rob zag er echt meerwaarde in. Toen ik op mijn kenmerkende verontwaardigde wijze liet blijken wat ik van dat voorstel vond, gaf hij het maar op. De auto kwam zo dicht mogelijk bij het spoorviaduct te staan, maar dat was altijd nog een meter of 20 weg omdat we een hoek moesten maken om de wildgroei heen en de hele plat gemaaide baan af. De bomen stonden namelijk een meter of 10 van de dijk af in het veld. En daar kwam dan nog bijna 20 meter masthoogte bij, want toen die stond waren we op 18 meter hoog uit gekomen. Na de mast flink strak met spanbanden tegen de boom te trekken (volgens Rob tètè strak maar ik wilde zeker weten dat ie recht kwam en gokte daarom op extra strak trekken) bleek deze exact recht te staan.

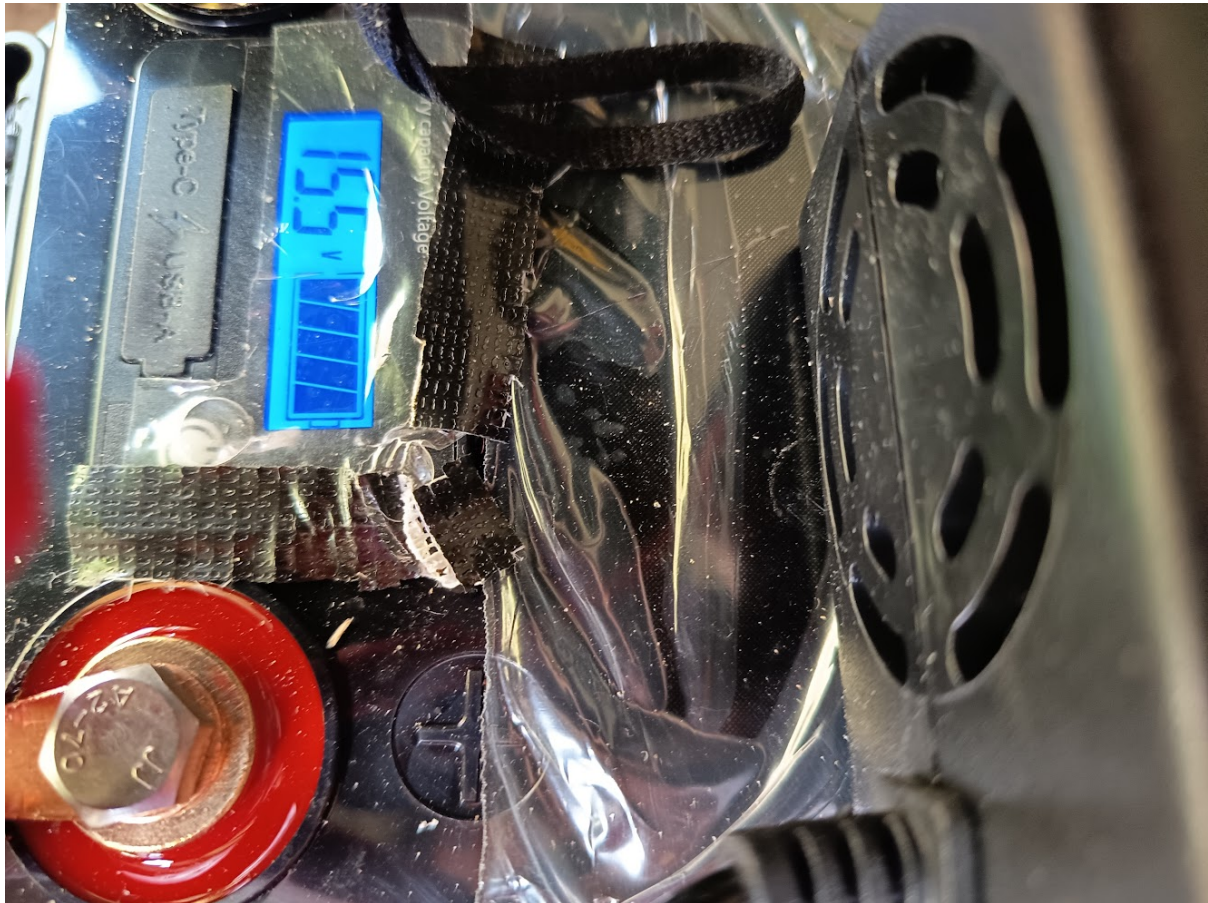
Nog wel (...)

Stel je voor dat de deksel die hier weg is er op geschroefd zit en daar in die blauwe cirkel ligt de zekering...

Om 20:25u was ik klaar om te starten maar toen ik het lampje van de Diamond SX-200 powermeter wilde aansluiten door het stekkertje achterin te steken, maakte ik sluiting en klapte de smeltzekering

die achter in het door mij verkleinde en aangepaste Streekvos kastje zat (voor 12v zonder 230v gedeelte) er uit. Toen moest ik hals over kop vanwege een ontwerpfoutje de met 5 schroeven vast gemonteerde achterplaat van het kastje halen omdat ik niet bij de zekering kon van buitenaf. Gelukkig had ik ook een speciale locatie werktast ingericht voor de radiovossen, dus ik had wel alle benodigde gereedschap en reserve zekeringen binnen handbereik. 7 minuten later was de plaat er af en de zekering vervangen en sloot ik de boel aan, om een paar minuten na 20:30u het signaal er in te zetten.

De volle zoutgel accu levert de eerste 2 uur zo'n 14,5 tot 15 volt spanning en tot 100 ampère (!)

We hadden door gebrek aan kabellengte extra kabels mee genomen. Dat waren de kabels die ik gebruikte bij de reünievos die Rob en ik voor het eerst samen stonden (onze eerste radiovos samen dus) aan het IJsselmeer bij Amsterdam Noord (Durgerdam om precies te zijn). Dat waren 10mm dikke stugge RG8u kabels (een soort RG213) van 27 en 18 meter. Maar de standaard Streekvos kabel is een Hyperflex 5 (mm) op basis van foam (zacht en soepel) dus een totaal andere kabel. Maar meer dan dat was er nu nog niet, dus had ik Rob gevraagd een extra zak mastdelen en deze kabels mee te nemen. Die van 27 meter was nu aan de 30 meter lange Hyperflex 5 foamkabel verbonden met een koppeling en deze vreemde combinatie van naar schatting 55 meter (precies 5 volle golflengtes want wij zitten bijna op 27.000 Mhz en dat is een golflengte van 11 meter) werd dus achter de SWR Power meter gekoppeld. Er was geen tijd meer dus op hoop van zegen maar aanzetten en kijken wat de SWR en het vermogen doen (...) maar ik had weinig vertrouwen, want de ervaringen eerder die avond met die 5/8 alu antenne had mij niet hoopvoller gestemd.

Enfin, ogen dicht, knop om... ogen open. Hè? Wat doe ik nou verkeerd? De meter slaat niet uit... shit, wat nu weer? Power? Bam! De volle 150 watt! Hè?! Reflectiestand op de meter: Weer niet uitslaan? SWR? Ook niet... Maar dat betekent... KRIJG NOU NIKS 1:1.0 !!!!!

‘Niet over nadenken Rob!’ riep ik (anders begint ie weer te discussiëren). Blij als een kind begin ik met tafeltje neer zetten, spulletjes er op (ik had voor de gelegenheid een grote koeltas gevuld met 8 blokken ijs en een zootje blikjes cola, sinas en flesjes water voor de binnenkomers). Ik had cake gekocht (want zoals Vera van de A.T.V. kan ik het niet bakken...) en zocht mij nu een ongeluk naar het mes. Het was zo warm dat de koeltas aan de buitenkant al waterdruppels begon te laten vallen... of... shit, het begint te regenen Rob! Spullen terug de auto in! Maar Rob had iets van ‘Die ene wolk boven ons stelt niets voor’ en ondertussen zag ik het sneller dan ooit dicht trekken (...). Het duurde dan ook niet lang of het begon meer te regenen waarbij de druppels opvallend groot waren. Maar het stopte ook weer, dus gingen de spullen de auto weer uit, waarna ik plaats nam en de Streekvos 2.0 Midzomernachtvos aankondigde. Ondertussen was ik ook druk met Whatsapp omdat ik mensen vooraf verzocht had te appen wat voor signaal ze hadden (en of ze überhaupt signaal hadden) op het startpunt (Carpool Crailo langs de A1 bij Bussum Zuid / Blaricum, afrit 8 die op +18,5 meter N.A.P. ligt). Ja dat hadden ze maar zodra ze de carpool hadden verlaten hoorden ze niets meer en dat moest geregeld worden gemeld via Whatsapp. Kom op mensen! Je hebt toch een rondje gedraaid en op de website staat al dagen lang te lezen en te zien dat Crailo op bijna +20m ligt en de rest er omheen op amper 2 tot 5 meter. Dan snap je toch dat je de richting moet aanhouden tot het signaal weer op komt? Maar sommige lieden hadden bij Naarden en zelfs tegen Amsterdam aan nog geen signaal en bleven dat maar melden (...). Pfff... vermoeiend. Maar altijd behulpzaam (dat moet je zijn en blijven als radiovos) reageerde ik wel overal netjes op.

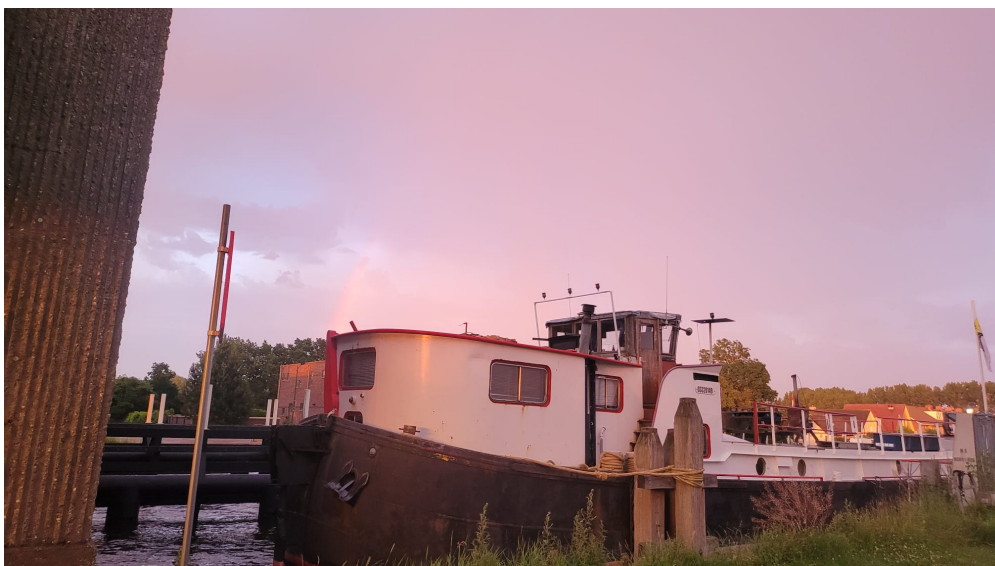
En toen kreeg Rob van een kennis uit Monnickendam die al eens bij ons binnen is geweest door dat we zelfs in midden Friesland (moeilijk, maar zeker wel) mobiel te horen waren. Oké dan weet ik genoeg. Dat was dus een prima plan mensen te motiveren op het draaipunt al goed op hun meter te kijken en dus sowieso daar te beginnen... Maar niemand heeft mij voor deze gouden tip bedankt geloof ik. Vooraf snapten ze niet waarom ik wilde dat ze alleen op Crailo begonnen en mij bevestigden wat ze voor signaal hadden, maar ik hoop dat iedereen nu snapt dat dit noodzakelijk was om jullie signaal te bieden (...). Dat kon ik alleen vooraf niet gaan zeggen want dan gaan de fantasieën op hol en krijg je toestanden met deelnemers die er van alles bij verzinnen en niet meer op hun meter kijken. Maar toch had ik al na een uurtje de indruk dat er diverse deelnemers nu ook al drukker met hun smartphone waren dan met radiovossen...

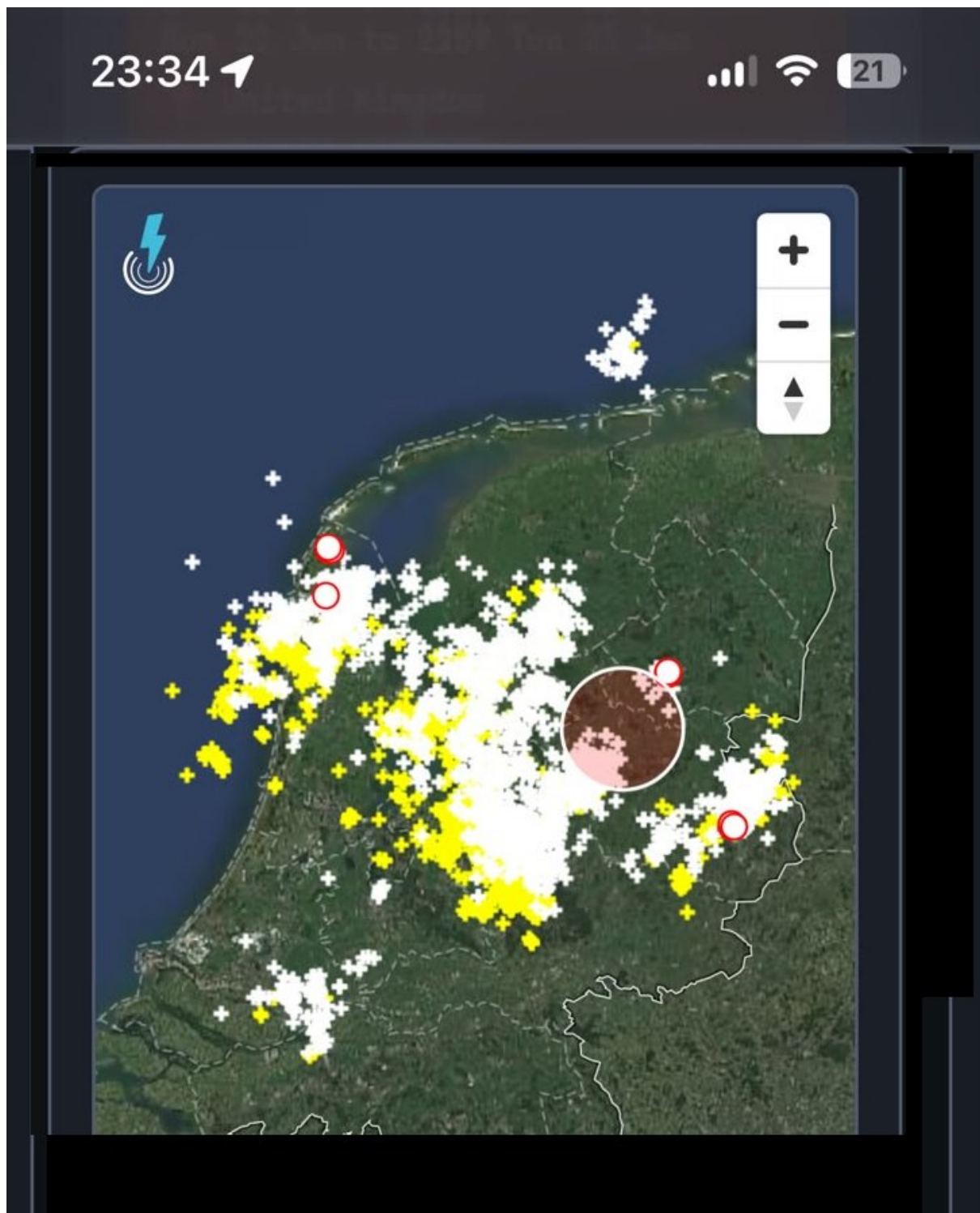
Danny 'Half Watje' de Feestvos uit Krimpen a/d IJssel was er als eerste, maar hij kende deze plek al

Gelukkig niet allemaal want we waren amper een kleine 3 kwartier aan het piepen toen nr. 1 en die kwam van ver, al arriveerde. Niet lang daarna ook nr. 2 en dat waren gewoon weer de Danny's. Zie je wel dat het gewoon kon... Nog voor 21:30u waren beide Danny's binnen maar toen was de hel ook al uitgebarsten en deden we moeite de kabel zo lang mogelijk te maken door deze diagonaal over de wildgroei van stokrozen, bramen, riet en struikgewas te werken, zo dat we zo ver mogelijk onder het

viaduct konden staan. De auto werd verplaatst terwijl er 2 mensen achter liepen om de kabel te begeleiden. Heel gedoe maar een kleine 2 meter te weinig kabelruimte om helemaal onder het viaduct te kunnen staan met de voorkant van de auto in de wind. Dus moest ik af en toen door de regen onder de laag gehouden achterklep duiken om SWR te checken en de nog rijdende deelnemers wat te laten horen behalve een piep... Gedoe al om want een gierende storm loodzware lucht die knetterde van tientallen elkaar snel volgende onweersontladingen maakte dat de Streekvos voor de zoveelste keer (maar wel na lange tijd gelukkig) in verschrikkelijk weer stond. Mijn grootste vrees die mij de hele week in de stress had gehouden was (weer) waarheid geworden. En zelfs Rob bekende tot 2x toe dat mijn keuze bij viaducten te gaan staan ondanks staalblauwe lucht en 32 graden een goede was geweest. In mezelf dacht ik 'Ze bedanken mij later wel en die tijd is nu gekomen...'. Altijd wordt ik voor gek verklaard, maar nuchterheid is niet gek. En 32 graden in Nederland waarbij je zelfs zweet zonder iets te doen is de weg naar noodweer want dat kan de atmosfeer van een land aan zee liggend gewoon niet aan. Dat is nuchter, niet gek. Maar toch had ik een jas vergeten en de temperatuur begon zeker tegen middernacht behoorlijk te kelderen ook. Maar nu was het tegen tien en durfde ik niet naar de mast te kijken die het loodzwaar te verduren kreeg onder de keiharde windstoten terwijl de bliksemschichten elkaar in rap tempo opvolgden. Stom genoeg dacht ik alleen maar 'Hoe zouden de deelnemers die nog rijden het nu hebben?'. Zelfs de verslaafde Whatsappers waren nu stil geworden... O nee nog 1 berichtje: Die kwam van Mitch uit Hoofddorp. Of ik de boel ging afblazen? Nou ik was psychisch zo ver heen dat ik nog net kon bedenken dat nu onder de mast gaan staan in deze condities nog gestoorder was als doorgaan. Dus ik stuurde terug 'We zenden nog gewoon uit hoor...'. En daar liet ik het bij. Ondertussen stonden Rob en Danny Ronde Venen bezorgd naar de mast te kijken die volgens Rob zo'n 70 graden krom stond. Wat kan mij nou schelen hoeveel graden het is? Als ie maar niet breekt en dat was ook de grootste zorg van Danny Ronde Venen. Af en toe kwam hij als een boer met kiespijn lachend melden 'Hij houdt het nog steeds' want ik denk dat hij er net no in zat als ik: 'Als ie gaat doen we er niets meer aan, maar kost het misschien wel materiaal zoals de linear en de antenne zelf'. Ik keek daarom ook af en toe maar en stond uren lang op scherp om als het moest als een raken naar de accu te rennen en de stroom te onderbreken. Maar zo ver kwam het gelukkig wonder boven wonder niet, al duurde de aanhoudende stromende en horizontaal onder viaduct door vliegende regen en de bliksem ontladingen voort.

Deze bevond zich ook op de plek waar wij stonden maar ze waren er niet (gelukkig)

Het onweerde maar een klein beetje hoor... Mijn oorspronkelijke locatiekeuze was Noord-Holland noord geweest (...)

Op een zeker moment sloeg er één ergens aan de kustlijn bij Lisse in (waarschijnlijk één van de op de duinenrand staande telefoonmasten). Ik kreeg er nog meer de zenuwen van, maar dacht 'Ik heb de laatste tijd zoveel mazzel in mijn leven dus dit gaat vast ook goed komen' en dat kwam het ook. Tijdens het natuurgeweld kwam er nog een onverwacht team uit Uithoorn binnen t.w. Frank en Lisette en wat konden zij anders doen dan net als ons laconiek over de situatie van het weer spreken. We konden er toch niets meer aan veranderen. Met cake en andere dingetjes vermaakten

wij ons wel onder het viaduct...

Danny Ronde Venen en Buurman waren er ook weer snel

En toen zagen we opeens 2 bekende auto's achter elkaar aan de overkant bij Buitenkaag rijden. Arthur uit Leusden en Mitch uit Hoofddorp. Ze moesten de andere kant op want ze moesten de oprit naar de A44 hebben, zo vertelde de ene helft van team 'Stopcontact Sprinter' die ook al een poosje binnen waren. Ik kon nauwelijks antwoorden omdat de mannelijke helft van het duo met een gigantische emmers popcorn was komen aanlopen. 'Hij wilde een beetje bijdragen aan de gezellige sfeer of zo' had ik ie meen ik gezegd, maar volgens mij was hij gewoon zwaar verslaafd aan dat spul. Het was net Rob die chocola probeert te slijten bij iedereen, maar ook ik trapte er in. En zoals verwacht zat ik later in de nacht met die velletjes in mijn keel te klooiën...

Maar over de 2 teams aan de overkant had hij gelijk hoor, want ja natuurlijk, ze moesten het water over en veel andere bruggen waren er niet in de buurt of het moest die midden in Lisserbroek zijn. Maar vanaf dat punt aan de overkant waar zij reden was dat geen goede keuze. Dus riep ik ze toe via de zender en whatsapp (daar heb je dat verschrikkelijke internet weer, ik heb er een gesprekje over gehad met de vrouwelijke helft van het 'Stopcontact duo' wat hun auto helemaal niet op kan laden via een stopcontact...) dat ze terug moesten, links houden, de autoweg op en bij de volgende afrit er weer af. Dan vooral rechts houden tot ze op de N208 reden en vandaar pas weer verder peilen. Toen duurde het nog enige tijd (raar hè met zulk noodweer...) maar uiteindelijk kwamen beide teams enige tijd van elkaar binnen rijden. De bijrijder van Mitch riep 'Ik woon in Hoofddorp 12 km verder, maar ik heb het halve land gezien!'. Dat leek mij wat overdreven want dan waren ze langer onderweg geweest en hadden ze 2x moeten tanken (...) maar ik begreep de boodschap en dacht 'Oké, missie geslaagd...' 😊

De hemel begon te verkleuren in het oosten naarmate de avond vorderde

En terwijl we langzaam tegen middernacht gingen was er nog steeds een team onderweg. Voor hen leek het dus inderdaad een avondvullende radiovos te worden. Spookrijder Jr. heb ik het over, maar behalve Femke had onze vriend ook haar zusje Maaïke mee op de ruwe reis en die dametjes moeten natuurlijk ook wel eens een sanitaire stop maken. Dus duurde het allemaal nog wat langer, geen punt hoor. Het werd pas om 00:30u droog en terwijl de andere deelnemers allang weer naar huis waren en waarschijnlijk ook wel thuis, zaten Rob en ik te vernikkelen op het betonnen plaatje voor

de deuren van de treinbrug elektronica. Hier brandde licht en het was één van de weinige plaatsen waar de grond nog redelijk droog was. Op een paar muggen en kou na was het hier goed te doen.

Niet dat het ijskoud was, maar ik had geen jas mee genomen (daar denk je niet aan als je met 32 graden en staalblauw vertrekt). Juist kwam Rob met een shirt met lange mouwen aan toen ik mij herinnerde dat ik (met het oog op muggen) ook een shirt met lange mouwen had mee genomen. Deze was van synthetische stof dus vrij warm. Even zoeken in de auto en ik had hem gevonden. Die trok ik over mijn shirt die ik al aan had heen en toen was het net te doen. Ik trakteerde Rob nog eens op een reuzen mergpijp (Rob houdt van zoet en ik had suiker nodig om wakker te blijven want ik was kapot van de eerdere stress welke nu het droog was geworden eindelijk zakte...). Eerder die avond had Rob mij ook getrakteerd op een banaan, ook een prima suikerbom. Ik had er zelf ook 2 mee genomen maar kan mij niet herinneren dat we die ook opgegeten hebben. Toch zag ik ze aan het eind van de avond niet meer... zal wel goed zijn 😊

We keken op den duur naar de hemel en dachten 'Daar komt de hel aan...'

De rust op de plek was daar en toen verscheen er een naar mijn smaak best mooie wagen waaruit Collin Spookrijder Jr. met 2 jongedames stapte. Het meest bescheiden jonge dametje van de twee kende ik nog niet en bleek het zusje van Collin's vriendinnetje Femke. Ik maakte kennis met Maaïke (die ouders wisten wel mooie namen te bedenken merk ik) en Maaïke kwam samen met Femke kijken en assisteren bij het afbouwen van de mast. Ik moest haar wel waarschuwen voor de manshoge brandnetels en stokrozen met verraderlijke doorns in de stelen, maar het is goed gekomen. Rob dacht dat ik zonder zijn hulp en met die van Collin geen mast omlaag kon krijgen, maar dat ging heel vlot en Collin stapelde de mastdelen keurig netjes op naast de boom waar deze tegenaan had gestaan. We hadden namelijk geen palenzak mee dus die ging ik eerst nog eens halen en Collin weer mee want we gingen ook de kabels oprollen. Ondertussen was Rob bij de auto bezig waar hij op een zeker moment ook nog even weg was gelopen naar ons toe terwijl de 2 jonge meisjes dus alleen kwamen te zitten bij de auto en het materiaal. Collin en ik maakten ons meteen zorgen om hun veiligheid en stuurden hem terug. Toen we weer terug waren was Rob bezig spullen bij elkaar te zetten... goed bezig!

Door de hulp van Collin en de inzet van Rob en mij waren we vlot ingepakt en konden we rond 1:20u

(denk ik) met een bomvolle auto vertrekken. We zagen nog voor we terug waren op de N208 in Lisse Collin een foutje maken. Hij volgde waarschijnlijk zijn navigatie maar die stuurde hem dan wel naar de Kaagbrug en die was vanaf die kant afgezet, dus kon hij via die route niet terug naar de A4 en Amsterdam om richting Putten te gaan. Wij wisten dit maar ik was vergeten het Collin te vertellen omdat ik er vanuit ging dat hij wel vanaf de plek gezien had dat ze daar boven voor ons de weg hadden afgezet en aan het werk waren. Blijkbaar dus niet...

Via de N208 en een stukje N207 bereikten wij binnendoor door Lisse en Hillegom de McDonalds Hillegom maar die was al gesloten op dit late tijdstip. Dus nam ik de 3-Merenweg naar Hoofddorp, ging rechts en linksaf de N201 (ringweg Hoofddorp) op en bij Knooppunt de Hoek (A4, A5 waar ik anders Collin en zijn meisjes ook heen hadden begeleid, zo dat hij via de Ring A10 van Amsterdam de A1 kon nemen) bezochten wij McDonalds. Toen ik daar stil stond begon ik pas echt te voelen hoe kapot mijn lichaam en geest waren door de eerdere hitte en de stress van afgelopen week, omdat ik het erg belangrijk vind dat deelnemers van de Streekvos op signaal kunnen rekenen (maar dat was allemaal zo onzeker door dat weer waarvan de exacte details gedurende de week steeds veranderden en uiteindelijk klopte het nog niet helemaal).

Ik was uiteindelijk ergens tegen 5:00u in de ochtend pas thuis en vandaar dat jullie iets langer op dit verslag moesten wachten. De foto's die Rob mij gestuurd had kon ik ook niet openen, maar toen ik zondag dit verslag aan het maken was hoorde ik mijn smartphone al druk geluid maken. Rob was dus waarschijnlijk al bezig de foto's opnieuw te uploaden. Weer goed bezig Rob! Dat gaan de deelnemers en liefhebbers van de verslagen net als ik zeker waarderen.

Het weer sloeg 'een klein beetje' om en behalve deze in de lucht stak er ook een storm op met rukwinden tot kracht 12

Rest mij nog te melden dat ze a.s. zaterdagavond 27 juni 2026 weer onweer voorspellen en ook dat is vervelend. Want de A.T.V. (Pierre en Vera uit Amersfoort) hebben een evenement gepland staan met 3 vossen (de Streekvos is er één van inderdaad) en ook zij komen dus misschien voor het dilemma te staan waar ik voor stond op vrijdagavond er voor. Ik wens natuurlijk dat ze mooi weer krijgen en een mooi evenement, maar ik wacht af tot ik was ga horen en daar naar handelen. De Streekvos is er sowieso klaar voor zoals bijna altijd (...).

Onze volgende editie (nr. 24) is op vrijdagavond 3 juli vanaf 20:30u op de bekende frequentie. Dank aan alle deelnemers en gevers van de S-rapportjes. Het was een spannende avond maar jullie kwamen allemaal op eigen kracht binnen. Dat sommigen van jullie 1 hint nodig hadden, doet daar niets aan af met zulk noodweer en een radiovos op zo'n snicky locatie. Jullie hebben het wat mij betreft allemaal goed gedaan en gezorgd dat dit event ondanks het weer een succesverslag heeft opgeleverd. Dus daarvoor mijn oprechte dank! En ook voor het medeleven tijdens de storm toen de mast zwaar op te proef werd gesteld. Die is ook gewoon heel gebleven...

Wachten om 00:30u 's nachts op de laatste deelnemer maar die was onderweg

Hieronder volgen nog de S-rapporten en dan zien we jullie graag weer terug op 5 juli of

Zaterdagavond 27 juni 2026 tijdens 'ATV by Night' (de Smikkelvos).

Geloof me, die cake van Vera is verrukkelijk. Die bakt ze zelf en zeker niet te bruin... maar zaterdagavond komt ze met nog iets veel beters op de proppen. Dus kom zelf proeven!

De 1^e vos staat op kanaal 1 (26.965 Mhz FM) vanaf 19:30u en is hoorbaar op Carpool Leusden (aan de A28 bij Amersfoort). Wij beginnen op kanaal 3 om 20:30u en zijn sowieso hoorbaar bij Vos 1 op zijn locatie en op ons eigen startpunt (maar als je mee doet aan de wedstrijd neem dan vanaf vos 1 de kortste route naar ons, want dan rijd je op gereden kilometers! Vanaf ons hoor je op kanaal 5 de eindvos waar je dus (gratis) een broodje kunt smikkelen en ook drinken krijgt. Gratis, ook als je niet op kilometers rijd. Maar een kleine bijdrage in de fooienpot waarderen ze wel bij de eindvos, niets is verplicht natuurlijk. De eindvos staat sowieso tot 23:30u te piepen. Maar waar?! Succes met zoeken!

Bedankt en tot de volgende Streekvos, zaterdagavond of de week daarop weer op vrijdagavond.

En daar waren ze dan: Team Spookrijder Jr. en Maaïke in de mooie Nissan die de Ford Fiësta heeft vervangen

Binnenkomers Streekvos 23:

1. Danny Half Watje uit Krimpen a/d IJssel (21:10u)
2. Danny Ronde Venen uit Vinkeveen (21:25u)
3. Frank & Lisette uit Uithoorn (21:48u)
4. Stopcontact Sprinter uit Zeewolde (22:55u)
5. Mitch + bijrijder uit Hoofddorp (23:33u)
6. Arthur uit Leusden & Tage uit Amersfoort (23:50u)
7. Spookrijder Jr. met Femke en Maaïke uit Putten (00:45u)

S-rapporten:

S2 mobiel op draaipunt Crailo (Bussum Zd)

S4 in Amersfoort Centrum

Amper, maar mobiel te horen in midden Friesland

S5 mobiel in Alphen a/d Rijn

De mast was 18 meter lang en de uitzonderlijke situatie deed zich voor dat 3 vossen op zaterdagavond prachtig weer hadden en wij noodweer op vrijdagavond, maar wij de meeste binnenkomers hadden. Dit kwam doordat zaterdagavond het Nederlands elftal speelde (WK).

Ik ben die prachtige avond niet binnen gebleven maar een vosje gaan rijden, want die voetbal interesseert mij niks. En dat vonden blijkbaar 5 andere teams ook. Ik startte mijn rit 1 km vanaf het startpunt (om rust te hebben) en kwam als 1^e binnen bij de radiovos op een prachtige plek tussen Breukelen en Hilversum in een natuurgebied. Radiovossen met de 'nieuwe' auto lukt mij dus ook (...)

Aan het begin van de avond stond de antenne zo...

Halverwege de avond stond de antenne zo (...)

Het was een prachtig gezicht aan het begin van de avond en 's nachts stond ie weer zo 😊

Het was aan het begin van de avond erg warm maar ik zat relaxed de 5/8 antenne op te bouwen

Als ik je nu vertel dat dit de eerste tekenen waren van wat er kwam (zie de hemel) dan kijk je anders naar deze foto hè?

Slotwoord:

Ja natuurlijk was het onverantwoord te blijven staan maar was het wel verantwoord geweest te midden van de bliksemschichten onder de antenne te gaan staan en deze deel voor deel te gaan neer halen? Dan had ik nog grotere risico's gelopen en de avond van de deelnemers verpest... Uiteindelijk ben ik steeds ruim 3 meter vanaf de auto buiten blijven zitten onder het treinviaduct om mezelf veilig te houden en hield ook anderen bij de auto weg.

Ach, ik heb het in het verleden ook wel eens gehad met sportvissen. Gierende storm en moederziel alleen aan het eind van de wereld aan het water in een klein tentje, maar wel een hele robuuste. Af en toe een harde onweersklap maar ik zat dicht in de buurt van de enige boerderij in de wijde omtrek en werd even wakker van de onweer, maar ben daarna gewoon weer in slaap gevallen door de vallende regen op mijn dubbele en gecoate tentdak.

Ik voel weer de eenzaamheid als ik er aan terug denk en dat is op heden dus nog niet veranderd.

Maar dat heeft ook zijn romantiek hoor 😊